

РЕШЕНИЕ

№ 2952

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разглежда дело номер **3919** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 22.03.2010 г. по н.а.х.д. № 10387 / 2009 г., Софийски районен съд, НО, 12 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 22-2201268 / 03.07.2009 г., издадено от Директора на Д. „И. по Т.” – С., с което на Виргиния Р П, като изпълнителен директор на „К. Бъргария” , гр. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 2500 лв., на основание на основание чл.416, ал.5, вр.чл.414, ал.1 от Кодекса на Т. /КТ/ за нарушение на чл.128, т.1 от КТ и задължително предписание на контролен орган по спазване на трудовото законодателство.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Виргиния Р П, в която моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно. Излагат се съображения напълно идентични с тези в първоначалната жалба, а именно за нарушение на чл.52 от ЗАНН, неизвършване на собствена проверка от административнонаказващия орган поради

непредоставянето на възможност за даване на възражения от санкционираното лице.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна срещу подлежащо на обжалване решение и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, в настоящия му състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието му с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд. Приетата от СРС фактическа обстановка, описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства.

Настоящият състав споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

Правото да направи възражения е било гарантирано чрез връчване на АУАН, което е станало лично на санкционираното лице срещу подпис на 29.05.2009 г. в момента на съставянето му.

По съществото на спора, СРС правилно е установил, че Виргиния Р П, като изпълнителен директор на „К. Бъргария”, гр. С. е нарушила разпоредбата на чл.128, т.1 от КТ и задължително предписание на контролен орган по спазване на трудовото законодателство, поради което и правилно е ангажирана административно – наказателната ѝ отговорност по чл.416, ал.5, вр.чл.414, ал.1 от Кодекса на Т..

Наложената глоба е в размер на предвидения към издаване на НП минимален законоустановен размер от 2500 лв.

В същото време е налице основание за приложение на разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН, а именно ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

С изменение на Кодекса на Т., с ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г. минималния размер на глобата по чл.414, ал.1 от КТ е намален на 1000 лв.

Предвид горното, макар решението на СРС да е правилно, доколкото законодателната промяна е последвала след постановяването му, следва да бъде изменено процесното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.03.2010 г. по н.а.х.д. № 10387 / 2009 г. на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което се потвърждава Наказателно постановление № 22-2201268 / 03.07.2009 г., издадено от Директора на Д. „И. по Т.” – С., с изключение на частта му, относно размера на наложената глоба на Виргиния Р П, която се **ИЗМЕНЯ** от 2500 /две хиляди и петстотин/ лв. на 1000 /хиляда/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.